

Underbilag 2 til Bilag II.**Højesteretsdom 17. Februar 1933 i Sag 143/1932.***Hobro Købstadkommune (Højesteretssagfører Fich)*

mod

A/S Hobro Tømmerhandel og A/S Regnar Th. Geneske (Højesteretssagfører Poul Jacobsen).

Vand I — Søterritoriet. En Vig af Mariagerfjord, Vesterfjord, hvori nogle Aaer udmunder, staar kun ved et smalt Løb gennem Hobro i Forbindelse med den ydre Fjord, men har ligesom Løbet hidtil været betragtet som en Del af Søterritoriet. Efter at Udløbet i 1922 med Statens Samtykke ved en Opfyldning og en gravet Kanal med Sluse var forlagt længere ud i Fjorden, bestemte Hobro Byraad i 1930 uden videre af Hensyn til Oprensningen at optage Afløbet fra Vesterfjord til Mariagerfjord som mindre offentligt Vandløb; men hertil fandtes Byraadet ikke at have Hjemmel i Lov 28. Maj 1880 §§ 1 og 50*).

Domstolene II — Udtalt af Landsretten, at Spørgsmaalet, om Vandløbslovgivningen var anvendelig paa dette Løb, hørte under Domstolenes Afgørelse.

Vestre Landsrets Dom 29. Marts 1932.

I Sommeren 1930 lod de Sagsøgte, Hobro Købstadkommune, i Dagbladene i Hobro indrykke følgende Bekendtgørelse:

„Hobro Byraad har vedtaget at optage Onsild Aa fra Bygrænsen til Udløbet i Østerfjord, samt — — — som mindre offentligt Vandløb og vil, saafremt der ikke inden 4 Uger fra 1. Juli d. A. indkommer Protester herimod, lade udarbejde Regulativ for de to nævnte Vandløb“.

Efter at der af forskellige Lodsejere var nedlagt Protest mod denne Vedtagelse, og der i den Anledning havde fundet forskellige Forhandlinger Sted, tilskrev Hobro Byraad ved Skrivelse af 15. Oktober s. A. Klagernes Sagfører saaledes:

„Paa dertil givne Anledning meddeles herved, at Byraadet i sit Møde Gaars Dato har vedtaget nedenstaaende af Gade- og Vejudvalget efter Konference med Ministeriets Ingeniør Hr. Claudi Westh foretagne Indstilling til Hobro Byraad:

„Efter at Byraadet i Overensstemmelse med Lov af 28. Maj 1880 § 4, Stk. 2, har besluttet, at Onsild Aa skulde optages som mindre offentligt Vandløb, og Bekendtgørelsen derom var udstedt, modtog Byraadet fra interesserede Lodsejere en Protest mod Optagelsen. — Byraadet vedtager derefter at optage Onsild Aa fra Bygrænsen til Udløbet i

*) Som det ses af Dommen, kom Højesteret — bortset fra den gravede Kanal — ikke til at tage Stilling til Spørgsmaalet, om Afløbet i Tidens Løb retlig eller faktisk maatte være ophørt at være egentligt Søterritorium. At de i Vandløbslovens § 50 nævnte Indvande ogsaa sigter til saadanne Dele af Søterritoriet, der i Virkeligheden kan betragtes som Vandløb eller Sø eller lignende, fremgaar formentlig af Rigsdagstidende 1879—80 Folketinget Sp. 556—57, 4727 og 5418—19, jfr. Borup: Landboret (1880) Pag. 655 og Gram: Landboret (1923) Pag. 379. Grænsen mellem Indvande og Søterritorium, der ogsaa forandrer sig i Tidernes Løb, synes kun at kunne være skønmæssig eller at bero paa sædvanemæssig Opfattelse paa Stedet. For den nederste Del af Onsild Aa, der indtil og efter Havnebanens Anlæg havde udgjort en Del af Vesterfjord og Søterritoriet, forblev Byraadets Beslutning om Inddragelse som offentligt Vandløb bestaaende. — Om Afløbet for Stadilfjord: Vonaa, jfr. Juridisk Ugeskrift 1861 Pag. 755, Ugeskrift for Retsvæsen 1883 Pag. 696 og 1885 Pag. 118 (Højesteretsdom). Lignende Forhold skal findes ved Randsfjords Afløb til Vejlefjord. — Om Tidens Indflydelse paa lignende Forhold, jfr. Højesteretsdom ovenfor Pag. 1.